

Budapestre vonatkozó ujságcikk

Osztályozás

Másfélszázezer új

331.68

Szerző:

Cím:

munkaalkalom

Az egészségügyi intézmények, a kereskedelem, az építőipar keres majd dolgozókat

Forrás:

"1950"

Személy

Helyszám

Népszava

1950. XII. 12

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

1959-ben a termelés és a beruházás emelkedésével párhuzamosan jelentős mértékben növekszik a foglalkoztatottak száma. A népgazdaságnak — a kiöregedést, a nyugdíjazásokat és az elhalálozásokat is figyelembe véve — mintegy másfélszázezer új munkaerőre lesz szüksége.

A munkaerő-helyzetet ez évben a különféle szakmunkások — villanyhegesztők, esztergyályosok, lakatosok, szerelők — iránti kereslet jellemezte. A szakmunkás-kategóriákon be-

lül elsősorban a magas képzettséggel, többéves gyakorlattal rendelkező munkásokat keresik, s a felvételnél a fiatal szakmunkások és a nők csak másodsorban jönnek figyelembe. Ez a jelenség részben a nyereségrészesedéssel függ össze; az üzemek számára a képzetesebb és gyakorlottabb szakmunkás — nyereségnövelési lehetőséget jelent. Csupán Budapesten a jelen pillanatban is mintegy kétezer szakmunkás és 1400 segédmunkás számára van elhelyezkedési lehetőség.

Kevesebb a munkába lépő fiatal

A jövő évi népgazdasági terv tulajdonképpen egyetlen vonatkozásában feszített: a munkaerő-ellátásban. Az alapvető problémát e téren az jelenti, hogy a munkaerő-tartalék bázisa, az 1944-ben született nemzedék a háború következményeként lényegesen kisebb létszámú, mint a korábbi és az 1946 utáni évfjárt. Egy-egy évben a 14—15 éves korosztályból általában 25—30 ezren állnak munkába. Az 1944-es évfjártból viszont mindössze 7000 fiatal munkába lépésére számíthatunk a jövő esztendőben.

Munkaerő-szükségletünk másik tartaléka: a városi — jelen-

Budapest és a vidéki ipari központok túlnépesedése

Számolni kell azonban kevésbé örvendetes következményekkel is. A számbajöhető munkaerő-tartalék ugyanis összetételében és területi megoszlásában nem megfelelő. A munkaerő-szükséglet az építőiparban a legnagyobb, itt csaknem húszezer új munkáskézre van szükség. Az építőipar munkaerő-tartaléka elsősorban a falu, tevékenységének színhelye pedig a város. Még pontosabban: Budapest és néhány ipari centrum. Az építőipari dolgozók létszámának nö-

velése tehát Budapest, valamint Baranya, Borsod-Abaúj-Zemplén és Komárom megye lakosságának további felduzzadásával jár. A munkaerő-helyzet jövő évi kilátásai iparáganként különböznek. A kohó- és gépipar szakmunkás-szükségletét például bőven fedezik a felszabaduló ipari tanulók és a technikumból kikerülő fiatalok. A gépipar felfutó ágazataiban — műszeripar, híradástechnika, az erősáramú iparág bizonyos területein — viszont az a hely-

zet, hogy elsősorban betanított munkásokra van szükség. Ez a munkakör — tapasztalat szerint — nem vonzó a fővárosi fiatalok számára, s így valószínű, hogy a betanított munkások jelentős része a faluról kerül majd a fővárosba.

Iparunk egészségtelen területi megoszlásának következménye, hogy a fejlesztés súlypontja: Budapest és néhány vidéki város. Az ipari tárcák még mindig túlnyomórészt a fővárosra koncentrálnak az iparfejlesztést. Az Országos Tervhivatal újabb néhány üzem vidékre telepítésének lehetőségeit vizsgálja. Szóba jöhet Nyíregyháza, Szekszárd, Sárvár, Sátoraljaújhely, Veszprém—Fajsz.

Új üzemek vidéken

Az eredetileg Budapestre tervezett fejlesztést is lehetőség szerint vidékre irányítják, s ennek megfelelően Kecskeméten és Szombathelyen műszeripari, illetve híradástechnikai üzem létesül.

Mindent egybevetve: 1959-ben számolni lehet némi munkaerő-hiánnyal. Nyilvánvaló, hogy ez a tény serkentőleg hat a belső tartalékok feltáráására s az üzemek egy részét a termelékenység növelésére ösztönzi majd. Egyébként az 1959. évi terv a gépi beruházások növelésével — a termelő beruházások több mint egyharmada gépi beruházás — a korábbinál is kedvezőbb lehetőségeket biztosít a termelékenységre, az egy munkásra jutó termelési érték emelésére. Mindenképpen hasznos — hisz a nyereségrészesedést is növeli —, ha minél több üzem választja ezt a megoldást — a termelékenység növelését — az év közben jelentkező munkaerő-hiány áthidalására.

Garamvölgyi István